

Maria budskapsdag

22.mars 2020

En preken som ikke blir holdt

v/Sokneprest Sjur Isaksen

Det står skrevet i evangeliet etter Lukas:

Da Elisabet var i sjette måned, ble engelen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilea som het Nasaret, 27 til en jomfru som var lovet bort til Josef, en mann av Davids ætt. Jomfruens navn var Maria. 28 Engelen kom inn til henne og sa: «Vær hilset, du som har fått nåde! Herren er med deg!» 29 Hun ble forskrekket over engelens ord og undret seg over hva denne hilsenen skulle bety. 30 Men engelen sa til henne: «Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud. 31 Hør! Du skal bli med barn og føde en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus. 32 Han skal være stor og kalles Den høyestes Sønn, og Herren Gud skal gi ham hans far Davids trone. 33 Han skal være konge over Jakobs hus til evig tid; det skal ikke være ende på hans kongedømme.» 34 Maria sa til engelen: «Hvordan skal dette kunne skje, når jeg ikke har vært sammen med noen mann?» 35 Engelen svarte: «Den hellige ånd skal komme over deg, og Den høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal barnet som blir født, være hellig og kalles Guds Sønn. 36 Og hør: Din slektning Elisabet venter en sønn, hun også, på sine gamle dager. Hun som de sa ikke kunne få barn, er allerede i sjette måned. 37 For ingen ting er umulig for Gud.» 38 Da sa Maria: «Se, jeg er Herrens tjenestekvinne. La det skje med meg som du har sagt.» Så forlot engelen henne. (Luk 1,26-38)

Slik lyder det hellige evangelium.

ET TRYGT STED Å VÆRE?

Det er noen som venter barn i disse dager. Mellom 3000 og 4000 norske kvinner skal føde i løpet av de neste fire ukene. De fleste av disse barna vil se dagens lys på sykehus der det også er intensivavdelinger. Noen kommer til verden, andre forlater den. I samme hus. Og selv om det ikke er spedbarn som er mest sårbare for Coronaviruset, er spedbarn ekstremt sårbare for selve livet.

Hvis barnet ikke blir holdt og berørt, tar det skade på sin sjel. Hvis ikke barnet får mat, dør det. Barnets første og største spørsmål til verden lyder slik: Er dette et trygt sted å være? I dag er det ikke bare barn som stiller seg dette spørsmålet. Det har fått ny aktualitet for de fleste av oss. Er dette et trygt sted å være?

De fleste som skal føde har allerede i flere måneder levd med en ganske overveldende erkjennelse: Jeg bærer virkelig et nytt liv i mitt indre! Mange kjenner en etterlengtet glede, andre kjenner en dyp angst og fortvilelse. Mange har nære og medlevende menn, noen har menn i bakgrunnen, noen har menn som forsvant.

På Maria budskapsdag møter vi en ung kvinne som kunne ha all verdens grunner til å bli redd. Og redd ble hun da engelen kom inn i rommet hennes og presenterte seg. For de fleste av oss er ikke englebesøk hverdagslig. Det var det nok heller ikke for Maria. Og som om ikke det var nok, det ble ikke mindre fryktinngydende da engelen fullførte sitt oppdrag: *Du skal bli med barn. Den hellige ånd skal komme over deg, og Den høyestes kraft skal overskygge deg. Derfor skal barnet som blir født, være hellig og kalles Guds Sønn.* Nesten ikke til å tro. Nesten ikke til å bære.

Selv hendelsen kalles i bibelhistorien og kirkekunsten for BEBUDELSEN. I dag skjer de fleste bebudelser på et legekontor eller ved en graviditetstest fra apoteket. Marias bebudelse plasserer henne i en helt unik posisjon: Hun skal føde Gud til jorden. Det er en overveldende og fryktinngydende posisjon å bli plassert i for ei ung jente. Det ville ikke være rart om Maria var skrekkslagen etter engelens besøk. Hvem er hun nå? Hvem er hun i denne verden, når hun skal føde Den Høyestes sønn? Er dette et trygt sted å være?

Maria er et forbilde og en inspirasjon for alle troende til alle tider. Men for at hun skal kunne være det, må vi sortere hva hos henne vi virkelig kan identifisere oss med og hva hos henne vi ikke kan identifisere oss med. For Maria både likner på oss og hun likner ikke på oss.

- *Maria likner på oss*, i det at hun er et vanlig menneske, med gaver og begrensninger, med kropp og følelser. Ikke bare det, hun er blant de små i verden. Når hun etter hvert får summet seg og bryter ut i lovsang, er det nettopp dette hun takker Gud for. At Gud løfter opp det som er lite i

verden. Hun likner også på oss i det at hun trenger andre, hun søker råd hos sin slektning Elisabet, hun deler bekymringene og barneoppdragelsen med Josef. Og når hun står under korset på Golgata, blir hun gitt en omsorgsfull støtte i disippelen Johannes. Hennes sårbarhet er ikke mindre sår enn vår. Hennes avhengighet er den samme som vår avhengighet. Hun er et vanlig menneske. Det er en hedersbetegnelse. Det samme kan sies om deg.

- *Maria likner ikke på oss*, i det at hun velges ut til noe ingen andre velges ut til. Hun er selv bare et menneske, men samtidig er hun på sett og vis midt mellom himmel og jord. Hun bærer Gud i sitt indre. Guds hjerteslag slår bokstavelig talt i noen få centimeters nærhet til hennes eget hjerte. Vi har også våre kall og livsoppgaver, men vi skal aldri måtte gjøre det Maria gjorde. Derfor er det mye hos Maria vi ikke kan etterligne. Men hennes tro og tjenersinn kan overføres til våre liv. Det samme kan hennes undring over denne verden vidunderlige og gåtefulle Herre.

Engler er Guds budbærere. Og Guds budskap til Maria og alle andre som vil høre er dette ene: FRYKT IKKE! DU HAR FUNNET NÅDE HOS GUD. Kan du høre at de samme ordene sies til deg akkurat nå? Frykt ikke! Du har funnet nåde hos Gud.

Ingen tenker på jul i mars. Og enda mindre i år, når så mye av våre tanker kretser om viruset som truer oss og isolerer oss fra hverandre. Men denne søndagen får vi likevel påminnelsen: Jula er bare et svangerskap unna. Og når tiden er inne, er barnet ute. Sånn er det. Det største underet skjer imidlertid i andre enden: at livet blir til. Slik er enhver unnfangelse et under. Men i særdeleshet gjelder det Marias unnfangelse. Det rareste av alle under: Gud blir menneske. Skaperen blir født. Skaperen blir Frelseren. Dette største underet var det Maria som ble utvalgt til å bære fram.

I kirken bærer vi fram under stadig vekk, hellige ord, vin og brød. De kan være ledsaget av tvil og skrøpelige mottakelsesapparater både hos meg selv og hos dem jeg deler underet med. Jeg bærer det fram likevel, underet er ikke avhengig av verken Marias eller min overbevisning. Det viktigste er at det bæres fram. Det gjorde Maria i ydmyk undring. Slik at Frelseren kunne bli født

til jorden. Og det er Frelseren som gjør at vi, tross alt som truer oss, likevel kan si: JEG ER I HERRENS HENDER. DETTE ER ET TRYGT STED Å VÆRE.

Amen

*Vi synger med Maria vår store glede ut
til ham som gav oss Jesus, til himlens høye Gud.
For hellig er hans navn, ja hellig er hans navn.*

*Han arm er sterk og mektig , med velde går han frem,
men ser de små og svake og elsker nettopp dem.
For hellig er hans navn, ja hellig er hans navn.*

*Han lar sin nåde strømme mot sine barn på jord.
Han holder det han lover. Vi stoler på hans ord.
For hellig er hans navn, ja hellig er hans navn.*

*Se, alle folk på jorden, de storverk Gud har gjort:
De sultne gir han gaver, de rike sendes borg.
For hellig er hans navn, ja hellig er hans navn.*

*Stem opp den store lovsang om all Gudst kjærlighet!
Syng gledens sang om Jesus i tid og evighet!
For hellig er hans navn, ja hellig er hans navn.*

*Tekst: Eyvind Skeie.
Melodi: Harald Gullichsen
Norsk salmebok nr. 131.*